

Koşulsuz MHP desteğiyle azınlık hükümeti kuran AP 14 Ekim seçimlerinde kitlelerden gördüğü desteği büyük oranda yitirmiştir. AP'ye oy veren çalışanlar; işkence, terör ve hayat pahalılığının korkunç boyutlara ulaşması karşısında bu hükümetin bir an önce düşmesini istemektedirler. Hükümet, doğal olarak kitlelerin hiçbir sorununa çözüm getirememiş, sorunların daha da artmasına neden olmuştur. Bir önceki hükümetin gitmesiyle Demirel'in söylediğinin tersine dertler bitmemiştir; Derlet daha da çoğalmıştır.

IMF, OECD, AET, Dünya Bankası gibi emperyalist kuruluşlar ülke ekonomisini tam bir çıkmaza sokmuşlardır. Başlangıçta fiyat ayarlaması demagojileri ve ülk ekonomisini kurtarma nutuklarıyla yürürlüğe giren zamların arkası kesilmemiş, hergün yapılan yeni zamlarla çalışanlar ateş pahası bir yaşamın içine itilmişlerdir. Üs yok tesis var mantığıyla gözden kaçırılmak istenmesine karşın ABD'ye bağımlılık politikası kitlelerin tepkisine neden olmaktadır. Türkiye'nin Ortadoğu'da bir jandarma karakolu görevi üslenmesine kitlelerin seyirci kalmayacakları açıkça ortaya çıkmıştır. SİA anlaşmasıyla Türkiye nükleer bir mezarlık, Türk halkı da ABD emperyalizminin askeri durumuna getirilmek istenmektedir.

MHP'nin koşulsuz desteğinin ne anlamaya geldiği bütün açıklığıyla ortadadır. Devlet daireleri faşist militanlar tarafından işgal edilmiştir. Devlet daireleri girilemez duru-

HÜKÜMET DÜŞÜRÜLMELİDİR

ma gelmiştir. Militanlar devlet dairelerindeki bütün olanakları faşist hareket için kullanmaktadırlar. Devlet dairelerindeki işgali engelleme artık istese de istemese de hükümetin gücünü aşmıştır. Muhalefette iken en çok terörden yakanan AP, teröre teslim olmuştur. İktidar terörün yükselmesinin baş sorumlusudur. Terörü sokağa çıkma yasaklarıyla önleme gibi oldukça etkisiz ve teslimiyetçi yöntemlere başvurmuştur. Ülkenin bazı bölgelerinde girişilen iç savaş provalarına seyirci kalmaktadır. Şkence önemli bir sorun haline gelirken, Millet vekilleri ile devlet dairelerinde yapılan işkencelerden yakınmaktadır. Buna karşılık İçişleri Bakanı vekili işkencelerden habersiz olduğunu söyleyebilmektedir. İşkencelerin bu denli artmasına karşılık hükümet yetkililerinin en son duymaları utanç vericidir.

Bütün bunlara karşın AP, kitlelerin tepkisine sünger çekmek için değişik manevralara başvuruyor. Anayasa değişikliği ve erken seçim demagojileriyle kitlelerin ilgi-

sini başka yöne çekmek ve kendini temize çıkarmak istiyor. Bütün bu ortamın nedeni sanki Anayasaymış gibi davranılıyor. Yapılan tüm tutarsızlıklara, "Milletle gitme" deyimiyle karşı konulmaya çalışılıyor. Oysa hangi yüzle millete gidilecektir...

Türkiye aşılması gereken zor günlerin içindedir. Faşizm iktidar olmanın hazırlığı içindedir. Kitleler önemli saldırı planlarıyla karşı karşıyadırlar. Emperyalizm ve büyük tekeller kısıtlı burjuva yönetimine bile karşı oldukları bütün açıklığıyla ortaya çıkmıştır. Faşist bir yönetimin özlemi duyulmakta ve adım adım buna ulaşmak istenmektedir. Kitleler çok yönlü girişimlerle sindirilmek, baskı altında tutulmak, demokratik mücadele geriletilmek istenmektedir. Bütün bu olaylar başta işçi sınıfı olmak üzere demokrasi güçlerine önemli görevler yüklemektedir. Parlamentoda hükümeti düşürmenin nesnel koşulları vardır. Bu hükümet gün geçirilmeden düşürülmelidir. Hükümetin daha fazla görev başında kalması demokrasi açısından sakıncalı bir durum almıştır.

Dayatan tehlikeler karşısında hükümetin düşürülmesi olanaklarıyla birlikte antifaşist mücadele cephesinin oluşturulması ve faşist harekete karşı etkin mücadele sürdürülmesi ön görev durumundadır. İçinde yaşadığımız ortamı geride bırakmak örgütlü mücadeleyle olanaklıdır. Bu gelişme sürecinin etkinleşmesi demokrasi güçlerini zafere götürecektir...

- Sendikamız 1 Haziran'da İstanbul'daki grevci üyeleri için kapalı salon toplantısı düzenledi.

- Spor ve Sergi Sarayı'nı dolduran binlerce grevci arkadaşımız kararlılıklarını gösterdiler.

KAZANACAĞIZ

- 1 Haziran Dünya Çocuk Günü nedeniyle toplantıda tüm dünya çocukları kutlandı.

Sendikamız 1 Haziran'da İstanbul Spor ve Sergi Sarayında İstanbul'daki grevci üyeleri için bir toplantı düzenledi. Toplantının amacı üç ayı aşkın bir süredir grevde bulunan arkadaşlarımıza, işveren örgütü ile sürdürülen görüşmelerin hangi noktaya geldiğini aktarmak ve buradan hareketle grevlerimizin bundan böyle de kararlılık ve disiplin içinde sürdürüleceğini duyurmaktır. Toplantı bu amacın yanısıra 1 Haziran Dünya Çocuk Günü nedeniyle grevci tekstil işçilerinin dünya çocuklarını kutlamaları işlevini de gördü.

Yüz gününü aşmış bir grevin kararlı binlerce işçisi doldurdukları salona ilk grev gününün heyecanını ve coşkusunu taşıdılar. Genel Başkanımız Rıdvan Budak, grevlerimizle ilgili gelişmeleri ve işverenlerle sürdürülen görüşmelerde gelen noktayı anlattı arkadaşlarımıza. Tekelci tekstil patronlarının tüm çabalarına karşın başarıyla devam eden grevlerimizin, kazanıncaya dek sürdürüleceğini, bu mücadelede yalnız olmadığımızı belirtti. "İşçiler elele genel greve", "faşizmi ezece-

- Toplantı'da, tekelci tekstil patronlarının tüm çabalarına karşın grevlerimizi kazanıncaya dek sürdüreceğimizi bir kez daha dile getirdik.

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI YAYIN ORGANI

TEKSTİL

HAZİRAN 1980 ÖZEL SAYISI

ğiz", "faşizme karşı omuz omuza", "faşizme geçit yok", "fabrikalar kalemiz yaşasın grevimiz" sloganları yükseldi gur sesimizden. İşçi Kültür'lülerin sergiledikleri tiyatro, koro ve halk oyunları, Beyoğlu Şubemizin korusu büyük bir ilgi ile izlen-

di. Dünya Çocuk GÜNÜ nedeniyle grevci arkadaşlarımızın çocukları şiirler okudular, konuşmalar yaptılar. Toplantımız başladığı gibi yine büyük bir coşku ve disiplin içinde sona erdi.

SELAM CAM İŞÇİLERİNİN GREVLERİNE

Cam işkolunda DISK ve TÜRK-İŞ üyesi 10 bin işçi Cam Holding'in karşısında ekmek ve özgürlük türkülerini söylediler. Toplu sözleşme görüşmelerinde, Cam Holding'e karşı eylem birliği yapan HürCam-İş ve Kristal-İş sendikaları, grev boylarında da ortak düşmana karşı, birlikte mücadele ediyorlar. İki sendikanın yetkili bulunduğu Cam Elyaf, Cam İşleme, Çayırova Cam, Anadolu Cam Sanayii, Paşabahçe Cam, Topkapı Teknik Cam, Topkapı Şişe Cam Fejet ve Betebe fabrikalarında 10 bin işçi Cam Holding'e karşı daha iyi bir yaşam için mücadele veriyorlar.

Tekstil, Metal ve Cam işkolundaki tekelci patronlara karşı grev boylarında mücadele veren onbinlerce işçi kazanmasını bilecektir. Zafer işçi sınıfının ve demokrasi güçlerinin olacaktır. Grevci tekstil işçileri cam işkolunda çalışan sınıf kardeşlerinin grevlerini selamlıyor.

kursağımıza takılan birinci lokmanın ardından ikincisi

Burjuvazinin yeni bir "müdesi" var... Turgut Özal'ın "ikinci lokma" adını verdiği yeni önlem dizisinin yakında açıklanacağı belirtiliyor. Birinci lokmayı daha çiğneyemedik. A kasından ikinci bir lokma; oh ne iyi... Fiyatlar yeniden ayarlanacak, yokluklar nedeniyle kuyruklar iyice ortadan kaldırılacak. Karaborsa biraz daha artacak. Su günlerde yeni yeni zamlar yapıldığına göre bu ikinci lokma oldukça büyük olacağı benziyor. Kitleler lokma tokma yutulmaya çalışılmak istemiyor.

Hükümet IMF'ye 3 yıllık anlaşma ile ilgili niyet mektubunu da gönderdi. Mektupla birlikte IMF'nin isteği olan faiz oranları da serbest bırakıldı. Artık faizler de pazarlıkla düzenlenecek. Böylece tekelleşme hızlandırılmış olacak. Güçlü olan kazanacak. Ayrıca "mevduat sertifikası" adıyla çıkarılacak olan bir belgeyle de, belge karşılığı paranın kime ait olduğunu bankadan başkası bilemeyecek. Bu mevduat sertifikası piyasada dolaşacak. Piyasa

sada nasıl dolaşacağı belirlenmeyen bu servet de uzun lafın kısası vergilendirilmiş para olacak...

Bugünkü ekonomik çıkmazın baş sorumlularından veya ekonomimizin mimarlarından Turgut Özal "işçilerden ve çiftçilerden makul isteklerde bulunmalarını" istiyor. Ama özel sektörden makul isteklerde bulunmalarını istemiyor. Bunun anlamı, işçilerin, köylülerin aşırı isteklerde bulunduğudır. Aynı konuda Odalar Birliği Başkanı, "güzel sektörün" önde gelenleri de yakınıyorlar. Bütün bu yoksulluklara, güç koşulları altında yaşam sürdürmelerine karşın, bir de kitlelerden daha az isteklerde bulunmalarını istemek... Yüzsüzlüğün bu kadarı da olmaz...

MHP iç savaş provaları yapıyor. Gün Sazak'ın öldürülmesinin arkasından işyerlerinin yakılıp, yıkılması, yağma edilmesi bir yas tutma mıdır? Demokratik kitle örgütlerine saldırılar, şehirleri mahalleleri işgal etme midir yas tutma? Onlarca yurtsever öldürülmüştür. Bu olayın arkasından

Maliye Bakanı'na göre halk "Zamlar az" diye şikâyet ediyor!

alınan "sine-i millete dönme" kararı nedir? Açıkça halk düşmanlığı yapacaksınız, sonra da halkın içinden mücadeleyi sürdüreceksin. Mücadele kime karşıdır? Bütün bunlar çok anlamlıdır. Faşist terör kitleleri etkisi altına almak istemektedir. Azınlık AP hükümetinin bu konuda yaptığı ise ortadadır. AP hükümeti faşist teröre teslim olmuştur. Saldırıların karşısında susmaktadır. Azınlık AP hükümetinin bu konuda yaptığı ise ortadadır. AP hükümeti faşist teröre teslim olmuştur. Saldırıların karşısında susmaktadır. Azınlık AP hükümeti başarısızlığının nedenini "Milletle gitme" demagojisiyle örtmez. Erken seçim isteği başarısızlığını giderici bir çözüm değildir. Binlerce insanın ölümü bu iktidarın başarısızlığının bir ürünüdür...

Kitlelerin somut hedeflere yönelik mücadeleleri yaygınlaşmakta ve giderek

etkinleşmektedir. Ülkenin her yöresinde ki demokrasi güçleri antidemokratik uygulamaların içinde olan iktidara ve faşist harekete karşı tavır almaktadırlar. Tüm yurtseverler işkence ve terörün karşısında seslerini yükseltmektedirler. Faşist hareketi etkisizleştirmenin, onu yok etmenin temel koşulunun faşizme karşı örgütlü mücadele vermek olduğu kitleler tarafından daha derinden kavranmaktadır. Bu konuda önemli adımlar atıldığı ve en önemlisi de birlik ve beraberliğin kitlelerin özlemi olduğu ortaya çıkmıştır...

Faşist güçler, halka düşman olanlar, emekçi yığınların yükselen örgütlü mücadelesi karşısında yenileceklerdir. Kitleleri baskı altına alma yöntemleri, lokma adı verilen saldırılar ve benzeri tüm girişimler geçerli olamayacaktır. Yol ayrımına gelinmiştir. Engeller aşılacaktır!...

İŞKENCE İKTİDARIN KOLTUK DEĞNEĞİ OLDU

İçişleri Bakan Vekili işkenceler konusunda "böyle birşey duymadım,, dedi

İşkence ve teröre karşı kitlelerin sesi yükselirken yetkililerin suskunluğu hâlâ sürmektedir. İşkence iktidarın koltuk değneği olmuştur. Tüm karşı çıkışlara karşın işkenceler sürmektedir. İşkence ayakta kalabimenin, yükselen demokrasi mücadelesini engelleyebilmenin bir yolu olarak seçilmiştir. Milletvekilleri bile işkence-

lerden yakınmakta, devlet kurumlarında yetkililerin işkence uygulamaları içinde olduklarını söylemektedirler. Bu durum karşısında hükümet yetkililerinin işkencelerden habersiz olmaları düşünülemez. Eğer işkenceler karşısında susuyorlar, önlem almıyorlar, işkencecilerin karşısına çıkmıyorlarsa bu işkenceden yana olduklarını açıkça ortaya koymaktadır.

Günlerdir Çorum'la ilgili haber ve fotoğrafları basında izliyoruz. Terör sokağa çıkma yasaklarıyla gözlerden saklanmak isteniyor. Bütün bunlara karşın Başbakan, hangi şehirde iç savaş olduğunu soruyor. Çorum'da faşist canilerin giriştikleri bir iç savaş girişimi değil mi-

dir? Olayların karşısında bu denli ilgisizlik şaşırtıcı gibi görünse de gerçekte değildir. Çünkü burjuvazi planlı uygulamaların içindedir. Anti-demokratik baskı uygulamaları, işkence ve terör kendiliğinden ortaya çıkan uygulamalar değildir. Kitleler işkence ve terörün karşısında daha uyanık olmak ve mücadelelerini daha da yükseltmek zorundadırlar.

Türkiye'deki işkence olayları uluslararası sorun haline gelmiştir. Konu bu denli ciddi boyutlara ulaşmıştır. İşkencelere son verilmelidir. İşkence öylesine insanlık dışı bir olaydır ki, günümüzde işkencenin sözü bile edilmemesi gerekir. Ama Türkiye bir işkence ülkesi olma yo-

lunda ilerlemektedir. Toplumun ve dünyanın gözü önünde insanlık suçu işlenmektedir.

Başta işçi sınıfı olmak üzere tüm demokrasi güçlerinin yükselen mücadelesi karşısında gerici güçlerde çöküş başlamıştır. Emperyalizm, tekeli burjuvazi gittikçe köşeye sıkışmaktadır. İşkenceleri bir çıkış yolu olarak görmektedirler. İşkencelere baş vurarak demokrasi güçleri baskı altına alınmak istenmektedir. İşkence yöntemlerine bir çare olarak başvurulmaktadır. Fakat işkence bir çözüm yolu değildir. İşkence uygulayıcıları, onların arkalarındaki güçler bunu iyi bilmelidirler. İşkencelere son verilmeli, işkencecilerden hesap sorulmalıdır...

SOGUK SAVAŞ
ÖZLEMCİLERİNİN
YENİ SİLAHI:

olimpiyat

"Olimpiyatlara katılmıyoruz"... Sorun bu denli basit sözcüklerle geçirilemez elbette. Olimpiyatlara katılmıyoruz ama neden? Olimpiyatlara katılmama kararı ulusumuzu, geleceğimizi ilgilendiren bir karar mıdır? Ne elde edilmek istenmiştir Olimpiyatlara katılmama kararıyla? Olimpiyatlara katılmama kararı nedir?

Olimpiyatlara katılmama kararıyla Amerikan emperyalizminden tam not alınmıştır kuşkusuz. Amerika Başkanı Carter'ın ufak bir ricası yetmiştir Olimpiyatlara katılmamamıza. Bu karar Amerikan emperyalizminin ülkemiz üzerinde etkisinin bir sonucudur. Amerika'ya bağımlılığımızın bir ürünüdür. Bu kararın sonucundan çok nedeni önemlidir, acıdır. Hiçbir gerekçe ve neden ulusal bağımsızlığımıza yönelen bu saldırıyı gözten uzaklaştırmaya yeterli değildir. Demagojiyle, "ulusal çıkarlar" gibi sözlerle gerçek ortadan kaldırılamaz. Gerçek ortadadır. Amerika Olimpiyatlara katılmamamızı istemiştir. Biz de, bizi çok seven, üsleriyle, tesisleriyle, ikili arlaşımlarıyla ülkemizi bir savaş üssü yapmaya çalışan, şirketleriyle ülkemizi bir pazar gibi kullanan ve talan eden dostumuzun isteğini kırmamış oluyoruz. İşte, "Amerika canımız, feda olsun kanımız". mantığıyla yola çıkarak, Olimpiyatlara katılmıyoruz. Bize göre sorun budur.

Ancak dünya genelinde sorun bu denli basit değildir. Emperyalizmin sosyalizme yönelmiş bir saldırısıdır. Sosyalizm karşısında emperyalizm ve ona bağlı olanların birleşmesiyle ilgili bir taktiktir. Olimpiyatlar ele alınarak emperyalizm bir gösteri, güç denemesine girmiştir. Kapitalizmin sosyalizm karşısında her geçen gün yenik düşmesinin bir sonucu olarak sistemler arasında açık düşmanlık yaratılma yolu seçilmiştir. Dünya barışı, ulusal çıkarlar gibi kavramların arkasında gizlenerek Olimpiyatlar sosyalizme bir saldırı olarak seçilmiştir. Sorunu, uluslararası burjuvazinin soğuk savaşı körüklemenin bir parçası olarak ele almıştır.

Olimpiyatlara yapılan saldırı; barışa, kardeşliğe, spora yapılan saldırıdır aynı zamanda. Dünyanın çeşitli ülkelerdeki insanların Sovyetler Birliği'ni görmelerini engellemek istenmektedir. Sovyetler Birliği'yle ilgili söylenenlerin gerçek olmadığına ortaya çıkmasından da korkulmaktadır. Sovyetler Birliği'ndeki insanca yaşamın olimpiyatlar nedeniyle bilinmesinden görülmüşten korkmaktadırlar.

Olimpiyatlara katılmama kararıyla spor, tam anlamıyla politik ve ekonomik çıkarlar için bir araç olarak seçilmiştir. Ancak, Olimpiyatlara katılmama, emperyalist-kapitalist dünyanın içine düştüğü bunalımdan kurtulmanın çözümü değildir. Emperyalizmin bu saldırısı boş çıkacaktır. Olimpiyatlar nedeniyle kitleler emperyalizmi daha iyi tanımış olacaklardır. Bu yolda gösterilen tüm çabalar emperyalist-kapitalist sistemin çöküşünü yavaşlatmanın tersine hızlandırmaktadır. Olimpiyatlar bu yıl önceden planlandığı gibi Moskova'da yapılacak ve geçmiş yıllarda olduğu gibi yine sosyalist ülke sporcuları yarışmalarda üstün dereceler elde edeceklerdir.

KAZANIMLARI KORUYACAĞIZ!

Önce Cumhurbaşkanı seçimini çıkmazla iten, ardından da "görül-yorsunuz ya, bu anayasa ile Cumhurbaşkanı seçilemiyor" demagojisi ile anayasa değişikliği öneren AP'nin tasarısı Anayasa Komisyonu'nda reddedildi. Ne var ki tekeli burjuvazinin has partisi AP'nin anayasa değişikliği konusundaki özelemlerinden vazgeçmesi, bu yolda çaba harcamaktan geri durması beklenemez. Yıllardır dile getirdikleri anayasa değişikliği isteğini çeşitli manevralarla gerçekleştirmek isteyecekleri açıktır.

Türkiye'yi emperyalizmin açık pazarı haline getirmeye çalışan tekeli burjuvazi, siyasal rejimini de buna uygun bir zemin üzerine oturtma gayretleri içindedir. Faşist diktatörlük istemleri gitgide daha açığa çıkmaktadır. Her onbeş günde bir yapılan devülasyonlarla işçi sınıfı ve emekçi halk kit-

leleri için ülke yaşanmaz duruma gelmiştir. Hükümetin attığı her adımın arkasından emekçi halk kitlelerinin daha da yoksullaşması gelmektedir. Emperyalist kuruluşların buyraklarından sonra "Hür Teşebbüs"ün koruyucu melege ve hükümetin başı televizyonda gerdan kırarak işçilere, köylülere, memurlara, esnafa, zanaatkara yeni yeni "müddeler" vermektedir. Milliyetçiliği kimselelere bırakmayanlar, emperyalist odaklar karşısında el-etek öpme yarışına girmişlerdir.

Bu gelişmelerle birlikte anayasa tartışmalarının başlatılması elbette bir rastlantı değildir. "Otoriter rejim", "güçlü devlet" kavramlarını ağızlarına sakız yapanlarla anayasa tartışmalarını başlatanlar biridir. Bunlar kısıtlı olan anayasal hakların kullanılmasından bile kor-

kanlardır. Amaçları faşizme ve emperyalizme karşı mücadele sürdüren demokrasi güçlerini baskı altına almaktır. Yapılmak istenen değişiklikler insan hak ve özgürlükleri ayaklar altına almaktadır. İşçi ve emekçilerin her türlü hak arama yolları tıkanacaktır. Yapılmak istenen faşizme giden yolda bir adım daha atmaktadır.

İşçi sınıfımız ve tüm demokrasi güçleri kazanılmış demokratik hak ve özgürlüklerin, anayasal güvence altındaki örgütlenme hakkının yıllar siren çetin mücadelelerle elde edildiğinin bilincindedir. "Bunların birer lütuf ve ihsan değil, etle turnakla sökülüp alınmış özgürlükler olduğunu bilmektedir. Ve yine demokrasi güçleri, zorlu mücadelelerle kazanılmış hakların geri alınmasına, bunun bir parçası olarak anayasanın geriye doğru değiştirilmesine izin veremeyeceklerdir.

SENDİKAMIZIN İŞVERENLERE GÖNDERDİĞİ MEKTUP:

Sendikamızın işverenlere gönderdiği yazılı açıklamayı içeren 15.6.1980 tarihli ve 36 sayılı Tekstil Ajansı metnini aşağıda aynen yayınlıyoruz:

Sayın İşveren,
Bildiğiniz gibi işkolumuzda Sendikamız tarafından başlatılan grevler dördüncü aya girmiş bulunmaktadır. Geçen bu süre boyunca üyesi bulunduğunuz Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası'nın kamuoyunu yanıltmayı amaçlayan açıklamalarının, aynı zamanda bizzat kendi üyelerini de yanıltmakta olduğunu gözlemiş bulunuyoruz. Bu nedenle, işyeriniz adına Sendikamızla görüşmelere oturan Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası temsilcilerinin toplu sözleşme görüşmelerinde ve sonrasında gösterdikleri tutumu ve Sendikamızın tavrını açıklamayı gerekli gördük.

Ağustos 1979 tarihinde başlayan toplu sözleşme görüşmelerinde, Sendikamız, üyelerimizin yaşama ve çalışma koşullarının iyileştirilmesi temelinde, görüşmelerin kısa sürede sonuçlandırılması için gerekli tüm esnekliği göstermiştir. Ne var ki, üyesi bulunduğunuz İşverenler Sendikası temsilcileri, Sendikamız ile görüşmeleri sonuçlandırmak yerine,

Teksif Sendikası ile kapalı kapılar ardında görüşmeleri sonuçlandırıp, imzalanan sözleşmeyi Sendikamıza kabul ettirmek üzere bir emrivakiye girişmişlerdir.

Sendikamız bu tutum karşısında, ücret artışı imzalanan sözleşmedekiyle aynı kalmak üzere, aşağıdaki talepler kabul edildiği takdirde anlaşmanın söz konusu olabileceğini belirtmiştir. Bu talepler:

- * Toplu sözleşme süresi 24 ay,
- * İkramiye 4 maaş,
- * Yakacak net 12 bin lira,
- * İzin harçlığı net 10 bin lira,
- * Birikmiş ödemeler, 200 lira üzerinden ve sosyal haklar da dahil,
- * Önceden avans olarak verilen 4 bin liranın tüm işçilere verilmesi hükümlerini kapsamaktaydı. Ancak İşverenler Sendikası temsilcileri buna olumlu yaklaşmadıkları gibi, kamuoyunu ve kendi üyelerini gerçek dışı bilgilerle yanıltmayı hızlandırmış ve Sendikamızın "anlaşmaz" bir yolda olduğunu yaymaya uğraşmışlardır.

Bilindiği gibi uyuşmazlık sonucunda grevlerimiz başlamıştır. 1980 yılının ilk üç ayında % 65'i bulan

enflasyon hızı karşısında, ücret artışı ve sosyal haklar taleplerimiz yenilenmiştir. Ve grevlerimizin birinci ayında Minion Örme, Örtel ve Jakarteks işyerlerinde işverenler yenilenen taleplerimiz üzerinden Sendikamızla anlaşmaya varmışlar ve toplu sözleşme imzalamışlardır. Bu durum, Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası yöneticilerinin tutumunun kendi üyeleri tarafından haklı görülmediği ve onaylanmadığının

ve takındıkları olumsuz tutum kendi tekeli çıkarları doğrultusunda yarar sağladığı için, sorumsuzluklarını artırmaktadırlar. Nitekim İşverenler Sendikası yöneticilerinin tekelci ve Teksif'in örgütlü bulunduğu işyerlerini onurlandırırken, pek çoğunda Tekstil'in örgütlü bulunduğu tekel dışı işyerlerini - işverenleri ve işçileriyle birlikte - cezalandırma gayretinde olduğu bugün artık açıkça görülmektedir.

TEKSTİL İŞÇİLERİ SENDİKASI İLE MINİON ÖRME, ÖRTEL ÖRME VE JAKARTEKS İŞVERENLERİ ARASINDA İMZALANAN TOPLU İŞ SÖZLEŞMESİ PARASAL HAKLARI AŞAĞIYA ÇIKARTILMIŞTIR

1. Ücret Zamları	: Birinci Yıl 1.8.1979 tarihinden itibaren günde brüt 270 TL. ücret zammı
İkinci yıl, 1.8.1980 tarihinden itibaren günde brüt 290.-TL. ücret zammı
2. İkramiye	: Her sözleşme yılında 4 maaş tutarında
3. Yakacak Parası	: Her sözleşme yılında Minion ve Örtel işyerlerinde 2,5 ton kesilmiş odun, Jakarteks işyeri için ise 3 ton kesilmiş odun,
4. İzin Harçlığı ve Süre	: Yasadaki her kademeye 3'er gün eklenmiş ve izin harçlığı 10.000 TL. olmuştur.
5. Kıdem ve Teşvik İkramiyesi	: Bir yılını dolduran işçilere her yıl saatte Minion ve Örtel işyerleri için 25 kuruş, Jakarteks işyeri için saatte 30 kuruş
Yürürlük ve Süre	: 1.8.1979 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek ve 24 ay süre ile geçerli olacaktır.

TEKSTİL PATRONLARININ REKLAM FURYASI

Tekstil işçilerinin grevi sürerken, tekstil patronları işçi ücretlerini yükseltmeye yanaşmazken, reklam için milyonlarca lira harcamaya devam ediyorlar. Reklam harcamalarını vergiden düşen patronlar, aynı zamanda tüketiciye yönelik beyin yıkama faaliyetlerini de yine tüketicinin cebinden yapmış oluyorlar.

Tekstil patronları geçtiğimiz dört ay içerisinde, yalnızca gazete ve dergilerde

yaptıkları reklamlar için 60 milyon lira harcadılar. Bu harcamalara radyo ve televizyondan yapılan reklam harcamalarını da katarsak 60 milyon'u kat kat geçecektir.

Tekstil patronlarının reklam harcamaları her geçen gün daha da artıyor. 1979 yılı Nisan ayında gazete ve dergilerde yapılan reklamlara harcanan para ile Nisan 1980'de harcanan reklam giderleri aşağıdaki tabloda çıkarılmıştır.

	Nisan 1979	Nisan 1980
Triko ve Konfeksiyon Reklamı	3.798.000 TL.	13.651.100 TL.
Tekstil Reklamı	4.086.500 TL.	8.073.500 TL.
Çorap Reklamı	176.200 TL.	328.400 TL.

Tablodan da görüleceği üzere; yalnızca 1980 Nisan ayında 22 milyon lirayı aşan para gazete ve dergi reklamlarına harcanmıştır. (Radyo ve TV hariç). Örneğin, Vakko işverenin gazete ve dergilere verdiği bir aylık reklam harcaması 1.718.500 TL., Mithat Giyim işverenin reklam ücreti 489.600 TL'dir. Bunların içinde radyo ve televizyonda yayınlanan

reklam harcamaları yoktur.

Aşağıdaki rakamlar gösteriyor ki, tekstil patronlarının, "batıyoruz, battık" demagojilerine artık kimse inanmamaktadır. Tekstil işçilerinin en asgari istemlerini dahi kabul etmeyen tekstil patronlarının yalanları, karalama kampanyaları iyice su yüzüne çıkmaktadır. Ve bundan sonra kimseyi inandıramayacaklardır.

açık bir göstergesidir. (Sözü edilen sözleşmelerin ana hatları ekte gönderilmektedir.)

Sayın İşveren,

Üyesi bulunduğunuz Tekstil Sanayii İşverenleri Sendikası yöneticilerinin toplu sözleşme görüşmelerinde Sendikamıza gösterdiği ve sürdürmekte olduğu tutum, bir yanı sıra sizin varlığınızı doğrudan ilgilendirmektedir. Üyesi bulunduğunuz Sendika yöneticileri, toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması halinde grev hakkımıza sahip çıkacağımızı belirttiğimiz zaman, açık olarak, "batan batır, kalan kalır" demişlerdir. Yani, bir yandan tekstil işçilerinin insanca yaşatacak yaşama ve çalışma koşullarına sahip olmasına karşı çıkarırken, diğer taraftan tekstil işkolunda tekelleşmeyi hızlandırmayı amaçladıklarını açıkça ortaya koymuşlardır. Kısaca, üyesi bulunduğunuz Tekstil İşverenleri Sendikası bir yandan Sendikamızı zorlamayı, diğer taraftan kendi üyesi küçük işyerlerini tasfiye etmeyi planlamakta, bir taşla birkaç kuş vurmaya çalışmaktadır. Bu nedenle, kendi işyerlerinde üretim devam ettiği için

İşverenler Sendikası ile ilgili olarak bu gelişmelerin bilincinde, Sendikamız ilk olarak kademeli greve çıkmış ve uyarıda bulunmuştur. Ancak sizi temsil ettiğini belirten Sendikanız yöneticilerinin son derece olumsuz bir tutumun sürmesi karşısında, grevlerimiz yaygınlaşmıştır.

Grevimizin dördüncü ayında, şu nu size açıkça belirtiyoruz: Minion, Örtel ve Jakarteks işyerlerinde imzalanan toplu sözleşme koşulları üzerinden masaya oturmaya hazırız. Bugün bu koşullar üzerinden anlaşmaya varılmadığı takdirde, önümüzdeki günlerde hayat pahalılığının artış hızına paralel olarak taleplerimizde artış olacaktır.

Sendikanız yöneticilerinin bugüne kadar gözlediğimiz gerçekleri saptırma girişimleri karşısında, sizlerle doğrudan temas kurma gereğini duyduğumuzu belirtir, tarafınızdan kaydedilecek her olumlu yaklaşımın gerekli esneklikle karşılanacağını bildiririz.

Saygılarımızla.
DİSK - TEKSTİL
Tekstil İşçileri Sendikası

TEKSTİL'in yiğit grevci işçileri.
ARKADAŞLAR,

21 Şubat'ta kademeli olarak başladığımız grevler dördüncü ayma girdi. Grevdeki arkadaşlarımız çetin ama kararlı mücadelelerini sürdürüyorlar. Bugüne kadar baskıdan, tehditten, yalana kadar her türlü engellemeyle karşılaştık. Ama yılmadık, yıldırmadılar.

Bugün Tekstil işverenlerinin yeni bir tertibi ile karşı karşıyayız. Tekstil işverenleri devletin radyo ve televizyonu dahil her türlü basın-yayın olanağından yararlanarak tekstil işçisini aldatmaya kalkıştılar. Ama başaramadılar. Çünkü, GERÇEKLER GİZLENEMEZ. Çünkü, tekstil işçisi neden grev yaptığını bilincindedir. Çünkü, demokrasi güçleri ile dayanışmamız her geçen gün daha da yükselmektedir.

Şimdi İşverenler Sendikası'nın grevlerimize yönelik bu son saldırıma bir gözatalım ve cevap verelim.

1) Tekstil İşverenleri Sendikası'na göre TEKSTİL Sendikası "işçilerin sosyal ve ekonomik haklarını korumak için değil, TÜRKİYE ekonomisini çökertmek için..." işçileri greve itmiş! Beyler bu dediğinize kargalar bile gülemeyecek. Çünkü bu öylesine utanmazca bir yalandır. Ülke ekonomisi bugün iflas noktasına gelmişse, bunun sorumlusu yıllardır boğaz tokluğuna bile yetmeyecek ücretle çalıştırılan işçiler ve diğer emekçiler midir? Yoksa ülkeyi yabancı sömürücülerle işbirliği içerisinde iligine kadar sömüren, vergi kaçıran, ülke ekonomisini değil, kendi cebinin dolmasını düşünen, ülke topraklarını emperyalistlere satılığa çıkaran, temsilcisi olduğunuz sömürütçiler sınıfı mıdır? Bugün aldığı ücret ekmek parasına bile yetmeyen, aldığı aylıkla değil ayın sonunu, ayın ortasını bile getiremeyen memur, öğretmenin ülke ekonomisinin çökmesinin sorumlusu nasıl olabilir?

Ülke ekonomisini dün 70 sente muhtaç, bugün iki paralık hale getiren, IMF, Dünya Bankası gibi uluslararası sömürücü kuruluşlara el açarak, karşılığında ülkemizin bağımsızlığını ayaklar altına alanlar, ne zamandan beri ülke ekonomisini düşünür oldular?

Beyler siz, işçileri, emekçileri, ülke ekonomisini çökertmekle suçlar-ken, dilinizin altındaki baklayı çıkartsanız. Şuna açık açık deseni-ze: "Bu düzende benim cebimin para dolması için, işçilerin, emekçilerin ezilmesi, sömürülmesi gerekir. Benim cebimin para dolması için işçiler, emekçiler kemerlerini daha fazla sıkmalı, daha fazla açlık çekmeli, insanca yaşamamalı. Ki o zaman ben daha da kâr edeyim, milyonlarca milyon katayım."

Sizler ülke ekonomisini değil, kendi cebinizi düşünürsünüz. Ülke ekonomisi dediğiniz şey çıkarımızdır. Ülke ekonomisini bu hale getiren sizden ve uşaklarımızdan başkası değildir. Şimdi kendi derdinize çare için bizim daha fazla açlığa, daha fazla yoksulluğa boyun eğmemizi istiyorsunuz. Ama BOYUN EGMEYECEĞİZ! Siz, bir avuç sö-

TEKSTİL İŞÇİSİ GREVİNİN NEDENİNİ BİLİR ÖRGÜTLÜ GÜCÜNE GÜVENİR

mürücü için daha fazla sefaletle BOYUN EGMEYECEĞİZ!

2) Tekstil işverenleri, yıllardır tekstil işçisini boğaz tokluğuna bile yetmeyen ücretle çalıştırdıklarını unutmuşlar, şimdi kalkıp sendikamızın grev zamanı işçileriparasız bıraktığından şikayet ediyorlar! Madem beyler işçiyi bu kadar düşünüyorsunuz, o halde neden işçiyi insanca yaşatacak ücret artışına karşı çıkıyorsunuz?

Türlü çeşitli yolları deneyen, baskıyla tehditle tekstil işçisini yıldırma-yan tekstil patronları şimdi akılları sıra "parasızlıktan" dem vura-rak, işçileri boyun eğdirebileceklerini hesap ediyorlar.

Tekstil patronları, TEKSTİL Sendikası'nın kasasının hesabını yapıyor. Beyler, o iş size düşmez. Tekstil işçisi kendi sendikasına sahip çıkmayı bilir. Tekstil işçisi, temsilcisini, şube yönetimini, merkez yönetimini seçimle işbaşına getirir. Yapılamı değerlendirir, yapılmayanın hesabını sorar. Bunu nerede, ne zaman yapacağımı çok iyi bilir.

TEKSTİL Sendikası'nı ayakta tutan işte budur, Tekstil işçisinin disiplinli, örgütlü birliğidir.

Tekstil patronları güya tekstil işçilerinin arasına nifak tohumları serpmek için, muhbirlik yapıyor! Neymiş efendim sendika bazılarını açlığa mahkum ediyor, bazılarını binlerce lira para veriyormuş! Tekstil işçisi bu oyunlara gelmeyecektir. Tekstil işçisi kendi örgütüne sahiptir. Ve kendi sendikasında olup bitenleri kendi kulağı ile duyar, gözüyle görür. Sizin vereceğiniz bilgiye (!) ihtiyacı yoktur. Tekstil işçisi, DİSK'in, TEKSTİL'in bayrağı altında birleşip, örgütlenirken aylarca, yıllarca mücadele vermiştir. Siz, pek sayın tekstil işverenleri, işyerlerinde TEKSTİL bayrağını yükseltmek için kıyasıya mücadele veren tekstil işçisini bu yalanlarımızla aldatabileceğinizi düşünüyorsanız ya pek aptalsınız, ya da tekstil işçisinin gücünü hâlâ anlayamamışsınız! Ama üzülmeyin, tekstil işçisinin gücünün nelere yettiğini daha da iyi göreceksiniz, öğreneceksiniz!

GREVİMİZİN BİRİNCİ AYINDA SÖZLEŞME İMZALADIĞIMIZ
ÜÇ İŞYERİNDEKİ HAKLARLA TEKSTİL İŞVERENLERİ'NİN
TEKSİF'E İMZALATTIĞI SÖZLEŞMENİN KARŞILAŞTIRMASI:

	TEKSTİL (24 aylık)	TEKSİF (25 aylık)
Ücret Tutarı :	428.000 Lira	357.000 Lira
İkramiye :	143.800 Lira	96.400 Lira
İzin Harçlığı :	20.000 Lira	14.000 Lira
Yakacak :	37.500 Lira net	14.000 Lira
Ayakkabı :	8.750 Lira net	5.000 Lira
Kıdem Tazviki :	1.800 Lira	1.200 Lira

NOT: Yakacak, ayakkabı gibi sözleşmede yeralan yardımlar paraya dönüştürülmüştür. Parklar dahil edilmemiştir. Üretimden yararlanma vb. haklar da katılmamıştır.

3) Daha grevlerin başladığı gün tekstil patronları Halit Narin'in ağzından 28 bin lira masalını söylediler. Ama bu yalan tutmadı. Şimdi bu yalan tekrarlanırken, bir yandan da tekstil işçisine tehdit savruluyor, "bu grev daha uzun sürecek ve grevde geçen süre işveren tarafından ödenmeyecek" diyerek grevci işçiler yıldırılmak isteniyor. Ama tekstil işçisi yılmayacaktır. 28 bin lira yalanı ise artık küflenmiş bir yalandır.

Tekstil işverenleri mektuplarına bir de sözleşmedeki haklar listesini eklemişler. Bu konu üzerine çok yazdık, çizdik. Ama bir kere daha görelim, öğrenelim:

KARDEŞLER,

Tekstil İşverenleri Sendikası'nı kendi üyeleri dahi haklı bulmamış, istifa edip Tekstil Sendikası ile sözleşme imzalamışlardır. Tekstil İşverenlerinin artık herkesin bildiği, gördüğü gerçeklere rağmen TEKS-TİL Sendikasının ve onun çatısı altında örgütlü onbinlerce işçinin insanca yaşatacak ücret artışı ve daha iyi çalışma koşullarına karşı çıkmasının başka bir nedeni daha vardır. Esas neden de odur. Nedir bu esas neden? Tekstil işkolunda, işverenler tekstil işçilerinin sendikal birliğinin sağlanamamış olmasından alabildiğine yararlanmışlardır. Teksif yönetimi ile her zaman Teksif üyelerinin bilgisi dışında, kapalı kapılar ardında anlaşılan Tekstil İşverenleri düşük ücretli sözleşmeleri imzalaması için Tekstil Sendikası'nı da zorlamışlardır. Bu toplu sözleşme döneminde de aynı şey olmuştur ama. TEKS-TİL işçileri, sözleşmeyi imzalamayacaklarını ve grev hakkına sahip çıkacaklarını göstermişlerdir.

Tekstil işverenleri bilmektedirler ki, eğer tekstil grevleri başarıya ulaşırsa, artık tekstil işkolundaki yıllardır tekrarlanan oyunu bir daha tezgahlamaya imkan yoktur. Çünkü tekstil işçisi artık bundan sonra kazandıklarından geri adım atmayacak ve grev hakkına sahip çıkmaktan kaçınmayacaktır. Bu işe tekstil işverenlerinin işine gelmez. İşte bunun için tekstil grevlerini kırmak onlar için çok önemlidir. Yalnızca onlar için değil, diğer işkollarındaki tüm patronlar için de önemlidir. Çünkü tekstil grevlerinin başarısı yalnızca tekstil işçilerini değil, tüm işçi sınıfının yükselttiği mücadeleyi olumlu yönde etkileyecek, işçi sınıfımızın baskıya, sömürüye karşı yükselttiği mücadelede ileri bir adım olacaktır. Yine tekstil grevlerinin başarısızlığı, diğer işkollarında çalışan işçilerin mücadelesini güçleştirecek ve patronlar bu başarısızlığı işçi sınıfımıza karşı alabildiğine kullanacaklardır.

İşte tekstil işverenlerinin anlaşmaya yanaşmayarak, işçilerin yılmaya düşmesi ve grevin başarısızlığa uğramasını beklemesi bu nedendir. Ama bu oyunlar sonuç vermeyecektir.

Tekstil grevlerini kırmaya uzanan eller kırılacaktır. Tekstil grevleri disiplin ve kararlılıkla yükselmektedir, yükselecektir. Zafer grevci tekstil işçilerinin olacaktır!

15-16 HAZİRAN

1970 yılında Türkiye işçi sınıfı yüzyılı aşkın mücadele sonucu elde ettiği sendika seçme ve sendikalaşma hakkını elinden almak isteyenlere karşı bu kazanımını korudu. İlerici sendikaların yokedilmesine yönelik tertiplere karşı uyanık olduğunu gösterdi.

15-16 Haziran 1970'de yüzyıllık mücadele geleneği olan Türkiye işçi sınıfının direnme gücü doruk noktasına ulaştı. 1960'lardan itibaren, tüm işkollarını kapsayan sarı uzlaşmacı sendikaları silip süpüren ve gericiyle karşı yükselen işçi hareketleri 15-16 Haziran direnişiyle bir üst aşamaya ulaştı.

1970'lerde bunalım içine düşen Türkiye kapitalizmi ve tekelci burjuvazi, bunalımın yükünü işçi ve emekçi sınıflara yüklemek, kazanılmış ekonomik-demokratik haklarını elinden almak için saldırıya geçince işçi sınıfı ve demokratik güçlerden gereken yanıtı aldı. Egemen sınıfların, işçi ve emekçi sınıfları daha da yoksullaştırma, sömürüyü artırma planları büyük işçi direnişiyle bozulmuş oldu.

İŞÇİ SINIFININ ÖNCÜLÜĞÜ

15-16 Haziran, işçi sınıfının bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm mücadelesindeki öncülüğünün inkar edilemez bir kanıtı oldu. İşçi sınıfına ve demokratik güçlere yönelik olan yasa değişikliklerine faşizm özlemlerine karşı verilen mü-

cadelede öncü güç olduğunu bir kez daha gösterdi. İşçi sınıfının tüm emekçi halk güçleri içindeki yeri ve önderliği belirginleşti, tartışılmaz oldu.

16 Haziran 1970'de işçi sınıfının direnişi karşısında, tarihimizde doğrudan doğruya işçi eylemlerinden ötürü sıkı yönetim ilan edildi. Birçok sendika yöneticisi, yüzlerce fabrika temsilcisi, işçi önderi tutuklandı. Çok sayıda işçi işten atıldı. Ama hiçbir baskı ve yıldırma yöntemi sonuç vermedi. Sıkıyönetim ilanından sonra bile birçok işyeri direnişe devam etti. Yüzbinlerin demokratik direnişi karşısında Sendikalar Kanunu'nda yapılmak istenen değişiklikler yapılamadı.

15-16 Haziran Türkiye işçi sınıfının yüzyıllık kavgasının, ilk kez bu boyutlarda kitlesel bir biçimde ortaya çıkışıdır. Yüzbinlerce işçi harekete geçerek barikatları aşmıştır. İşçi sınıfı ve ilerici güçlerin döğüşkenliği, kavga güçleri artmış, sınıf mücadelesinde yeni deneyler kazanılmıştır. İşçi sınıfının kitlesel direnişi, emperyalizm ve yerli işbirlikçilerin baskıya dayalı sömürü politikalarına sonuna kadar karşı koyabilecek tek gücün, işçi sınıfının örgütlü gücü olduğu gerçeğini bir kez daha göstermiştir.

AMAÇ DİSK'İ YOKETMEKTİ

274-275 sayılı yasalarda değişiklik yapılarak, sendikalaşma ve sendika seçme özgürlüğünün kaldırılmasına yönelik saldırılar, egemen sınıfların, işçi sınıfına karşı başlattığı baskı ve sindirme yöntemlerinden sadece biri olmuştur. 1970 yılında işbaşında bulunan Demirel iktidarı tarafından hazırlanan tasarımın amacı, işçi sınıfını sarı sendikalar içinde hapsedmek, ilerici sendikalarda örgütlenmesini engellemektir.

1960 yıllarından sonra başlayan, işçi sınıfı ve diğer demokratik güçlerin hızlı gelişme süreci karşısında burjuvazi, bu süreci durdurabilmenin çarelerini aramaya başladı. İşçi hareketlerinin gelişmesi, işçi sınıfının kendi çıkarlarını koruyan ve geliştiren ilerici sendikal örgütü DİSK'i kurmasıyla yeni bir aşamaya vardı. İşçiler artık sarı sendikaların uyutma politikalarına kanmıyordu. Sınıf sendikalarında ekonomik-demokratik ve politik istemleri doğrultusunda mücadeleye giriyorlar, haklarını alıncaya dek kavgaya devam ediyorlardı. 1967'de kurulan DİSK bir çığ gibi büyüyor, gelişip güçleniyordu. İşçi sınıfı 1963'te kazandığı grev silahını kullanarak çıkıyordu burjuvazinin karşısına. İşçi hareketlerinin niteliği de gitgide değişmekteydi. Artık doğrudan doğruya ekonomik isteklerden öte, demokratik ve politik istemler de ön plana çıkıyordu. İşten atılanların desteklenmesi, diğer işyerleriyle dayanışma ve sendika seçme özgürlüğü istemleri daha da yoğunluk kazanmıştı. DİSK'e bağlı sendikalar büyük işyerlerinde örgütlenirken, DİSK'in ilkeleri bütün işyerlerinde yankılanırken, işçi sınıfının mücadele gücü yükseliyordu.

YÜRÜYÜŞ ÇİĞ GİBİ BÜYÜDÜ

14 Haziran'da İstanbul, Kocaeli, İzmir, Adana ve Ankara'daki onbinlerce işçi sendikalar yasasında yapılmak istenen değişiklikleri protesto etmek için direniş kararı aldılar. Yalnızca DİSK'e bağlı işyerlerinde değil, TÜRK-İŞ'in yetkili bulunduğu birçok işyerinde de direniş kararı alındı. 15 Haziran'da 100 bini aşkın işçi özgürlüğü müjdeleyen mavi iş tulumlarıyla yollarda, meydanlarda, barikatlarda demokratik haklarını tümünden yoketmeye çalışan egemen sınıflara geçit vermedi. Tüm emekçi sınıfların sözcülüğünü yaptı.

İstanbul'da, şehir merkezine doğru yürüyüşe geçen yüzbinlerce işçi, yollarda kurulan barikatları aştılar. İstanbul-Kocaeli bölgelerinde özellikle TÜRK-İŞ üyesi işçilerin büyük bir kararlılıkla hareket etmeleri TÜRK-İŞ yönetiminin tutumundan ne kadar farklı düşünceye sahip olduklarını göstermekteydi. İşçi sınıfının bu hareketine karşı İstanbul'da köprüler açılıyor, tüm vapur seferleri iptal ediliyordu. İşçilere karşı kurulan barakatlarda Abdurrahman Bozkurt, Yaşar Yıldırım ve Mustafa Baylan kurşunlarla öldürülüyordu. İşçilerin, haklı davalarını kamuoyuna duyurmak için başlattıkları protesto yürüyüşleri kan ve ateşle bastırılmak isteniyordu. Ama hiçbir baskı ve yıldırma tehdidi örgütlü gücün karşısında duramadı. Kazanan işçi sınıfı ve emekçi sınıflar oldu. Etkin mücadeleler sonucunda gerici iktidarın hazırlanmış olduğu yasa değişiklikleri iptal edilmek zorunda kalıyordu.

10. YIL

DİSK GENEL KURULU TOPLANIYOR

- Genel Kurul 25 Haziran'da başlıyor
- Tüm sendikalar tek tip tüzüğü kabul etmiş olarak genel kurula katılıyorlar.

Üst örgütümüz DİSK'in 7. Olağan Erken Genel Kurulu toplanıyor. 25 Haziran'da başlayacak Genel Kurul'a tüm bağlı sendikalar tek tip tüzüğü kabul etmiş olarak katılacaklar.

DİSK'in 7. Olağan Erken Genel Kurulu sınıf mücadelesinin çetin bir döneminde toplanıyor. İşbirlikçi, tekelci burjuvazi olanca gücüyle saldırıyor. Toplu sözleşmelerde iyice kızışan mücadele yeni boyutlara ulaşıyor. DİSK'e bağlı onbinlerce işçi tekelere karşı direniyor. Tekstil, Maden-İş, Türk-İş'e bağlı Kristal-İş'le eylem birliği içinde olan Hürcam İş ve diğer sendikaların mücadelecileri grev boy-larındalar. Açığa, köleliğe karşı işçi sınıfının onur bayraktarlığını yapıyorlar.

İşbirlikçi, tekelci burjuvazinin sadık sözcüsü AP iktidarı işçi sınıfı ve emekçileri zincire vuracak yasaları bir bir meclis sürüyor. "Özel Güvenlik Yasası", "Savaş Hali Yasası", "Sıkıyönetim yasasında gerici yönde değişiklikler", Anayasa'da demokratik özgürlüklerden yana ne varsa budamak için "Anayasa değişikliği" vs. faşist terör ve "sine i millete dönme naralarıyla atbaşı emekçi yığınların başına bela edilmek isteniyor.

Bu saldırılara ve faşist devlet özlemlerine karşı emekçi yığınların direnişi artıyor. Demokrasi güçlerinin safları sıklaşıp, güçleniyor. Kitlesel karşı çıkışlar geliyor.

İşte bu koşullar DİSK'in genel kurulunu bir kat daha önemli kılıyor.

Sendikal sorunların aşıldığı, ülkenin gerçeklerine uygun kararların alındığı genel kurul sınıf mücadelesine çok şey katacaktır.

Önümüzdeki dönem sınıf mücadelesinin çetin koşullardan geçeceği gözönüne alınırsa DİSK'i demokrasi cephesindeki saygın yerini alıracak, tabanla bütünleşmiş, üyelerinin hak ve çıkarlarının ödünsüz savunucu olan militan bir önderliğin yaşamsal önemi açıktır.

Sınıf sendikacılığı bayrağının daha da yükseleceği, DİSK'in daha da güçleneceği 7. Olağan Genel Kurulu selamlıyoruz.

Yaşasın işçi sınıfımızın öncü sendikal örgütü DİSK!

Yaşasın sınıf ve kitle sendikacılığı!
Yaşasın tekelere karşı ödünsüz savaş!

MEHMET GIDAK

YAŞAR YILDIRIM

MUSTAFA BAYLAN

1 Haziran Dünya Çocuk Günü. . . Dünyada milyonlarca işçi ve emekçi çocuğu yoksulluk, açlık, işkence içinde yaşıyor 1 Haziran 1980'i.

Dünya Çocuk günü kutlanırken, sömürü, baskı ve zulüm çocukları yaşamından ediyor. Ama herşeye karşın çocukların bakışları geleceğe, güzel günlere uzanıyor. Çocuklar; barış, kardeşlik içinde yaşamak istiyorlar. Sömürüden, baskıdan, işkenceden, terörden uzak bir dünyada yaşamak istiyorlar. Ve yaşayacaklar da kuşkusuz. Gelecek günler güzel olacak çocuklar.

Nazım'ın dediği gibi, "güzel günler göreceğiz çocuklar. . ."

Binlerce tekstil işçisi ana ve baba, ekonomik-demokratik mücadeleleri için grev boylarında. Bu mücadele sizin de mücadeleniz çocuklar. Size daha iyi bir yaşam için mücadele ediyor analar, babalar. . . Daha iyi bir dünya için mücadele ediyorlar. Bu kavgada zafer emekçi anaların babaların olacak çocuklar. Zafer sizin olacak. Biz kazanacağız çocuklar. . .

SINIFIMIZIN ONURU
NAZIM HIKMET

VATAN TOPRAKLARI SATILIK DEĞİLDİR...

- SİA adlı kölelik anlaşması yakında mecliste görüşülecek.
- Yeni Sevr Anlaşması SİA'ya karşı tepkiler yoğunlaşıyor.

62 yıl önce Osmanlı Padişahı Vahdettin ülke topraklarını Sevr'de parsel parsel satmıştı. 1. Dünya Savaşının emperyalist galipleri ABD İngiltere, Fransa, İtalya, Yunanistan, Çarlık Rusya'sı bölüşmüşlerdi Anadolu'yu. Çarlık Rusyası'nda parababalarının kara düzeni yerle bir edilip dünyada ilk kez işçi devleti kurulunca Sovyet Orduları çekilmişti yurdumuzdan. Diğer emperyalist devletlere karşı emekçi halkımız silaha sarılmış ve bağımsız-

lığımızı ateşle, kanla, uğruna nice canlar vererek kazanmışlardı.

Kanla sulanarak kurtarılan ülkemizin toprakları bugün AP iktidarı tarafından parsel parsel Amerika'ya satılmak isteniyor. Faşist MHP'nin desteğindeki AP azınlı hükümeti geçenlerde ABD'yle "Savunma İşbirliği Anlaşması" (SİA) imzaladı. Anlaşma şu anda komisyonlarda görüşülüyor. Bu işlem bittikten sonra Meclis'e sunulup onaylatılmaya çalışılacak.

SİA tam bir kölelik anlaşmasıdır. Sevr anlaşmasıyla aralarında hiç bir fark yoktur. Parseller birinde daha fazla birinde daha azdır. Sevr adlı ihanet anlaşması Osmanlı Devleti

yenildiği için imzalanmıştır. SİA adlı kölelik anlaşmasında Türkiye savaşa girip, savaşta keybetmemiştir. Ama, iktidar, tekeli patronlara biraz kredi, hammadde, akaryakıt bulabilmek için gözü dönmüşçesine vatan topraklarını satabilmektedir.

Savunma İşbirliği Anlaşmasına göre serbest arazide 6 üs 5 yıl süre ile ABD'ye terkedilmektedir. Bu üslere hiç bir müdahalemiz olmayacaktır. Amerikan bayrağından başka bayrak dalgalanmayacaktır. Her gün bayrağa saygı diye yırtınanlar para karşılığı Amerika'nın çok yıldızlı bayrağını ülkemiz toprağında dalgalandırmaktan çekinmiyorlar.

gojisiyle silahlanmayı körüklüyor. Silahlanmadan yararlananlar ise silah tekelleri ve onlara ham madde satanlar.

Bugün ülkemizde bütçenin yarısı askeri harcamalara gidiyor. Oysa bu parayla her yıl, gecekondusuz, alt tesisleri tamamlanmış bir çok kent yapılabilir.

Savaş kışkırtıcılarının başını, en büyük silah tekellerinin bulunduğu Amerika Birleşik Devletleri çekiyor. Savaş tehdidiyle işe yaramaz silahlarını bizim gibi ülkelere satıyor.

ABD Türkiye'yi Ortadoğu'da bir

ileri karakol olarak kullanmak istiyor. Ortadoğu'da gelişen ilerici hareketleri sindirmek, Sovyetler Birliği'ni güneyden denetlemek için ülkemizi tam bir uyduya çeviriyor. NATO adına veya doğrudan kendi adına atıldığı üslerde casusluk ve savaş uçuşlarının, füzelerin kalkış merkezleri oluşuyor. Çıkacak ilk savaşta, saldırıyı Türkiye topraklarına çekmenin hesapları böylece adım adım gerçekleştiriliyor.

İşte parababalarının milliyetçiliği budur. Vatan, bayrak edebiyatı altında ülkemiz Amerika'nın boyunduruğu altına sokuluyor.

Dünya işçilerinin ve emekçi halklarının büyük dostu, emeğin, insan onurunun, hürriyetin, barışın ve sosyalizmin yılmaz savunucusu, emperyalizmin, faşizmin ve tüm halk düşmanlarının büyük düşmanı Nazım Hikmet. . .

Zindanlarda "yola gelmeyen" sosyalizm savaşçısı, yaşamını kavgaya adanmış şiir ustası, aşkın, sevdanın, hasretin, güzel günlerin adamı Nazım Hikmet. . .

İşte bu yüzden anti-komünizmin, insanlık düşmanlarının, savaş kundakçıların baş düşmanıdır Nazım. İşte bu yüzden Nazım burjuvazi için "Vatan Hainidir". Onun için toplatılır, yasaklanır Nazım'ın şiirleri. İşçi ve emekçilerle Nazım bağ kursun, şiirleri ve düşüncesi işçi ve emekçilerin elinde bir mücadele silahı olsun istenmez. Nazım'a kara çalmaya çalışırlar. O'na yönelen saldırıların tümünün aslında hedefi bizleriz.

Nazım Hikmet bizim şairimiz. Biz işçilerin, yoksul köylülerin, kadın erkek tüm emekçilerin, gençlerin, aydınların şairidir. O'nun yaşamı onurumuzdur.

SİA'YA HAYIR

Türkiye'de kölelik zincirlerini parçalayacak güçler vardır. Gerçek yurtseverler, işçiler ve emekçiler ihanete geçit vermeyeceklerdir.

SİA'ya karşı bir çok yörede tepkiler yükseliyor. Miting alanlarında, fabrikalarda, mahallelerde bağımsızlık bayrağı dik tutuluyor. Parlamentarlere "kölelik anlaşmasına karşı çıkmaları, oy vermemeleri" için telgraflar yağıyor.

Uğruna kan döktüğümüz, şehitler verdiğimiz ülkemizin bağımsızlığını gözbebeğimiz gibi koruyacağız. Yanki'ler ülkemizden bir daha geri gelmemek üzere mutlaka defolup gideceklerdir.

SİA'nın imzalanmaması için mücadelemizi sürdürelim. Bizim kararlı karşı çıkışımız SİA'yı mecliste reddettirebilir.

Yurtseverlik ateşimiz emperyalist talanı yakacak güçtedir. Ülkemiz topraklarını Amerikan yankilerine zindan edeceğiz. Paralarıyla birlikte defolup gidecekler. Amerika'ya ysatılacak bir karış toprağımız yoktur.

SİA'ya Hayır!

Amerikan köleliğine hayır!

Üslere el konsun Amerika Defolsun!

Türkiye'de Amerikan bayrağı dalgalanamaz!

TEKSTİL

Tekstil İşçileri Sendikası Yayın Organı

Sahibi: Rıdvan Budak

Yazı İşleri Müdürü: Selahattin Uyar

Adres: Babiali Cad. Sıhhiye Apt.

N :19, Kat: 3, Cağaloğlu - İstanbul

Dizgi: ÇİG Yayıncılık, 28 30 28

Baskı: Maden-İş Basımevi

Son Baskı Tarihi: 20 Haziran 1980

ABD NE İSTİYOR?

Parababaları her zaman savaş kışkırtıcılığı yaparlar. Devletlerin birbirleriyle savaşmasından işçilerin hiç bir yararı yoktur. Savaşlar hep patronlara yaramıştır. Zenginliklerine yeni zenginlikler katan parababaları olurken cephelerde savaşan, vurulup ölen, sata kalanlar hep emekçilerdir. İşçiler, köylülerdir.

Barış dönemlerinde de savaş kışkırtıcılığı tekeli patronlara yarıyor. Savaş korkusu, "hazırlanma" dema-